

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Θέμα: Μάνατζερς ή κομματόσκυλα;

Πολύ μεγάλη συζήτηση έγινε πρόσφατα για τους διορισμούς νέων διοικητών στις μονάδες υγείας της χώρας. Και οι επικρίσεις για την κομματική προέλευση πλείστων εξ αυτών προήλθαν όχι μόνον από τον αντιμνημονιακό τύπο αλλά και από ορθολογιστές δημοσιογράφους όπως ο κ. Άρης Πορτοσάλτε.

Ο δε συνήθως λαλίστατος υπουργός Υγείας Άδωνις Γεωργιάδης λίγα βρήκε να πει για να υποστηρίξει τις επιλογές του. Ως μέλος κυβερνητικών παρατάξεων για χρόνια μπορώ να αντιληφθώ το δίλημμα που αντιμετωπίζει κάθε υπουργός και που συνιστάται:

Από τη μια μεριά μεν, στο να ικανοποιήσει τις προσδοκίες των κατηρτισμένων και εκπαιδευμένων κομματικών στελεχών για “μια καλή θέση στο Δημόσιο”. Οι κύριοι και οι κυρίες αυτής της κατηγορίας πιστεύουν πως μπορούν να κάνουν τη δουλειά, έχουν εργαστεί για το κόμμα, έχουν ταυτιστεί με το κόμμα, (μεταξύ πολλών άλλων στελεχών) και επομένως δικαιούνται να τους δοθεί κάποια προτεραιότητα.

Σε τελευταία ανάλυση τι είναι η δημοκρατία αν όχι τα επίσημα κόμματα, δομή μέσα σ’ αυτά, διοικητικά στελέχη και μάζες ψηφοφόρων –εγγεγραμμένων μελών ή αναρχοαυτόνομων ψηφοφόρων;

Απ’ την άλλη δε, στο να επιλέξει και να εμπιστευτεί υποψήφιους ‘από έξω’ διακινδυνεύοντας και να θεωρηθεί εσωκομματικά αναξιόπιστος αλλά και να χρεωθεί, αποκλειστικά και προσωπικά, με μια ενδεχόμενη αποτυχία τους.

Μπορεί να λυθεί το πρόβλημα; Ασφαλώς ναι. Το ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ Κόμμα Ελλάδος πιστεύει ακράδαντα πως αρκεί να λειτουργήσει σωστά ο μηχανισμός των εξειδικευμένων εταιρειών επιλογής προσωπικού. Αυτών των εταιρειών που εμπιστεύονται οι μεγάλες εταιρείες του κόσμου και οι πιο εξευγενισμένες κυβερνήσεις διαφόρων πολιτισμένων και γνήσια δημοκρατικών χωρών.

Ο εργοδότης συντάσσει το job description κάθε χρεώουσας θέσης, το παρουσιάζει και το αναλύει στον εξωτερικό σύμβουλο του και διαπραγματεύεται μαζί του την αμοιβή που θα του δικαιολογήσει και τις εγγυήσεις που θα ζητήσει από εκείνον. Και ο σύμβουλος, αφού αξιολογήσει τους υποψήφιους και κάνει τις επιλογές του, επιστρέφει με τις εισηγήσεις του και προτάσεις του, που συνήθως περιλαμβάνουν 2-3 υποψήφιους.

Και αν τότε μεταξύ των προτεινομένων υπάρχει και κάποιος, και ισάξιος υποψήφιος και κομματικός, τότε ας τον επιλέξει ο εργοδότης υπουργός και όλα καλά. Αν όμως δεν

υπάρχει, τότε υποχρεούται να προτιμήσει όποιον κρίνει εκ των προτεινομένων ισάξιων, έστω και αν αυτός είναι στέλεχος αλλού κόμματος.

Το σύστημα που περιγράφουμε πιο πάνω σε αδρές γραμμές περιλαμβάνει διάφορες κρυφές και φανερές εγγυήσεις:

1. Οι εταιρείες συμβούλων θα έτρεμαν στην ιδέα να μην προτείνουν τον καλύτερο και να διακινδυνεύσουν έτσι τη διεθνή τους φήμη.
2. Παράλληλα έχουν αποδεχθεί να αμοιφθούν και σε συνάρτηση με την μακροβιότητα του επιλεγέντος στελέχους στον οργανισμό του οποίου θα ηγηθεί.
3. Ο επιλεγής υποψήφιος, και αν ακόμα έχει (και ποιος δεν έχει) φανερές ή κρυφές πολιτικές απόψεις, αντίθετες αυτών του πολιτικού που τον απεδέχθη και τον διόρισε, θα πρέπει να σκεφθεί πολύ πριν τους επιτρέψει να επηρεάσουν το έργο του και συνεπώς να τραυματίσει έτσι αθεράπευτα τη σταδιοδρομία του. Η αγορά δεν ξεχνά.

Εν τω μεταξύ όμως η ζωή συνεχίζεται ως έχει. Εκτός από τους διοικητές των μονάδων υγείας παίρνουμε για παράδειγμα το άλλο μεγάλο 'σκάνδαλο' με το ΤΑΙΠΕΔ. Που μέχρι στιγμής έχουν διορισθεί και αποχωρήσει, εκόντες άκοντες, τρεις 'μεγαλοσχήμονες' μάνατζερς, οι κύριοι Ιωάννης Κουκιάδης, Τάκης Αθανασόπουλος και Στέλλιος Σταυρίδης. Και τώρα απελπισμένη η κυβέρνηση έχει ξεθάψει ακόμα έναν του κλαμπ των περιφερομένων τον κ. Κων/νο Μανιατόπουλο.

Επειδή σε κάθε περίπτωση αυτή η τακτική δεν έχει καμία επιβάρυνση στα χρηματοοικονομικά μεγέθη του Προϋπολογισμού, το αντίθετο μάλιστα φροντίζει μέσω της έγκαιρης τοποθέτησης των στελεχών στις θέσεις τους να λειτουργήσουν εύρυθμα και αποδοτικά οι κρατικές Υπηρεσίες.

Επειδή σε κάθε περίπτωση δεν δικαιούμεθα να ξεχνάμε τα λόγια του Σοφοκλή στην Αντιγόνη (στ. 175-177): «Είναι αδύνατο να μάθει κανείς τη διάθεση, το φρόνημα και τη γνώμη του κάθε ανθρώπου, πριν αυτός δοκιμαστεί στην άσκηση της εκτελεστικής και νομοθετικής εξουσίας. Όποιος λοιπόν φέρει την ευθύνη της διακυβέρνησης της πόλης και ωστόσο δεν παίρνει τις καλύτερες αποφάσεις γι' αυτήν και για κάποιο λόγο κρατά το στόμα του κλειστό, και τώρα, όπως και πριν, μου φαίνεται ότι είναι εντελώς άχρηστος. Και όποιος θεωρεί ένα φίλο του σπουδαιότερο από την πατρίδα του, αυτόν δεν τον υπολογίζω καθόλου».

Κατόπιν τούτων ερωτάσθε:

- Τώρα που γνωρίζετε, -αν δεν γνώριζαν ήδη τα προβεβλημένα στελέχη σας και κακώς που δεν σας ενημέρωναν τόσο καιρό- αυτή την διαδικασία αξιολόγησης και πρόσληψης καταλλήλων ατόμων για υψηλόβαθμες διοικητικές θέσεις, θα προχωρήσετε στην υιοθέτηση της;

- Τα πρακτικά και δοκιμασμένα αποτελέσματα της διοικητικής τακτικής που μόλις σας παραθέσαμε δεν θα έπρεπε να εξεταστούν και να αξιολογηθούν σε εύλογο χρονικό διάστημα από τις αρμόδιες υπηρεσίες του κρατικού μηχανισμού;

Ο ερωτών βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος